N°. 68.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 8 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentiën worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

BOEKBESCHOUWING.

DE STAATSDIENST, *uit een regtskundig oogpunt beschouwd, met een aanhangsel betreffende de Pensioenen van burgerlyke Ambtenaren in Nederland.* (Naar het Hoogduitsch.) *'s Gravenhage, ter boekdrukkery van* J. ROERING, 1842.

(Vervolg van onze vorige.)

Het herzien van pensioenen, naar billijke beginselen, den tijd dat de behoefte aan verligting der algemeene lasten dit noodzakelijk maakt; het verminderen van vroeger toegekende tractementen; het op eene eervolle wijze ontslaan van zoodanige ambtenaren, welker diensten de staat niet meer behoeft en het doen ophouden hunner belooning, het zij geheel, hetzij ten deele, zijn handelingen, welke als van zelve uit de natuur der souvereine magt voortvloeijen.

De hardheid, het nadeel, hetwelk er in sommige gevallen en omstandigheden voor bijzondere personen of voor de staatsdienst uit zou kunnen voortvloeijen, door wijze wetten, in overeenstemming met de beschikbare staatsmiddelen zooveel mogelijk te verhoeden, ligt mede in de hand der souvereine magt; en in zoover, zoolang die wetten werken, geeft zij dan den staatsdienaar een *wettig regt*.

Op een geheel ander terrein komen wij, daar waar de schrijver beweert, dat geen ambtenaar wegens wangedrag zou kunnen worden ontslagen, dan bij regterlijk vonnis, daar waar hij aan de regering blootelijk eene *disciplinaire magt* wil toekennen, welke echter (zie bladz. 31) zoodanig zou beperkt zijn, dat zij geene straffen kon opleggen, dan de zoodanige, *welke met de voortzetting van de dienst kunnen gepaard gaan.*

Wij mogen vragen, waaruit put de schrijver de gronden voor deze stelling?

De souvereine magt is ook hier weder de eenige, welke beslissen kon en mogt, wat het belang van allen vorderde. En die magt deed uitspraak bij de grondwet en bij de wetten. Daar, waar zij beperking van het koninklijke regt in het benoemen of ontslaan van staatsdienaren noodig of doelmatig oordeelde, schreef zij dit in de wet, doch elders schreef zij: de Koning benoemt en ontslaat naar welgevallen, of: *de Koning benoemt*; zonder te bepalen, wie ontslaan zou, en in welke gevallen.

Alleen ten aanzien der leden van de regterlijke magt werd intusschen door de grondwet en de wet gewaakt, dat deze niet zonder vonnis konden worden ontslagen. Had de grondwet, of de souvereine magt hetzelfde omtrent de ambtenaren nuttig en noodig had geoordeeld, waarom zou zij niet dezelfde waarborgen hebben gesteld, als voor de leden der regterlijke magt?

Wij zien hier niet eene rede voor; en gelooven dus, dat het ontslag zoowel als de benoeming van ambtenaren door de souvereine magt aan den Koning is opgedragen; en zoodat kwame er zelfs eene wet op dit stuk tot stand, de daarbij die bevoegdheid niet aan eene andere magt zou kunnen overdragen zonder van de grondwet af te wijken.

De koninklijke magt intusschen, zij werkt op verschillende wijze, gelijk wij reeds vroeger herinnerden. Ook is zij in hare uitoefening nog in zekere mate, door de behoefte aan medewerking van eenen verantwoordelijken Minister, beperkt.

Het straffen van ambtenaren met zwaardere dan disciplinaire straffen, als b. v. ontzetting of een ander dan eervol ontslag, schijnt ons vooral toe tot die daden te behooren, welke in het belang van den staat en van de ambtenaren in het bijzonder het minst aan willekeur of goedvinden moeten worden prijs gegeven; en daar zij op het bestaan van vele staatsburgers van den allergewigtigsten invloed kunnen zijn, zou een waarborg ten deze in de wet gewis als eene zeer wenschelijke zaak te beschouwen zijn.

Door de beschikkingen des Konings, bezitten wij thans eenen minister-raad, zamengesteld uit verantwoordelijke hoofden van departementen. Uit den aard van deszelfs betrekkingen en verpligtingen, zal dit collegie zich bezig houden met het onderzoek en het provoceren van beslissingen ten aanzien *der meest gewigtige zaken*, onder de attributen der koninklijke magt gerangschikt; en daar wij nu onder deze zaken ook het ontzetten van ambtenaren, wegens wangedrag, zedeloosheid of verregaande onachtzaamheid, ja ook zelfs wegens ongeschiktheid, voor zoover de betrokken ambtenaar vermeent, die niet zelfs te moeten erkennen, — meenen te moeten rekenen, oordeelen wij, dat de bovengenoemde waarborg zou kunnen bestaan in de wettelijke bepaling, dat omtrent zulk eene daad van *administratieve regtsmagt* steeds de raad van ministers zal moeten zijn gehoord, of, ten aanzien van ambtenaren door mindere magten aangesteld, de collegien van Gedeputeerde Staten.

Teregt vindt men in de hier beschouwende brochure de aanmerking gemaakt (bladz. 14) dat het lot der Nederlandsche staatsdienaren HOOGST ONZEKER IS, dit ligt ten deele ook in de grondwet, welke niet even als voor de leden der regterlijke magt, hieromtrent eenige waarborgen vaststelde: doch niets verhindert evenwel, dat de werking der koninklijke magt in zaken van administratieve regtsmagt door de wet worde geregeld, en deze zooveel zekerheid en bescherming geeft, als de grondwet maar immers veroorlooft.

Op de hoofdstukken, bij welke wij tot dusver stilstonden, volgen nog die met de opschriften: *Over de betrekkingen tusschen staatsdienaars en geregeerden of onderdanen en derde personen;* — *over de vereischten tot daarstelling van eene behoorlyke staatsdienst;* — *toepassing der ontwikkelde beginselen;* — waarop ten slotte dan nog een AANHANGSEL volgt.

De schrijver is zeer gestemd voor de aanneming van het aanhangige wetsontwerp op de *burgerlyke pensioenen.* Wij gelooven, dat, werd het verworpen, er nog wel iets beters zou zijn te voorschijn te brengen. Het stuk der militaire en kerkelijke pensioenen is waarlijk te gewigtig, dan dat het ook niet van wezenlijk gewigt zou zijn te achten, dat *by de wet* hieromtrent bepaalde regelen werden vastgesteld. Wat in andere landen gebeurt, waar vaak eene geheele andere staatsinrigting, of waarborgen in andere opzigten bestaan, kan geenszins altijd tot model of leiddraad voor *Nederland* genomen worden; en wat het beloop der pensioenen betreft, welke volgens opgave van den schrijver in *Nederland* geringer zijn dan in *Beyeren*, *Baden*, *Groot-Hessen*, *Wurtemberg*, *Pruissen*, *Groot-Brittannie* en *Frankryk*, hierbij moet opgemerkt worden, dat ook *Nederland* de hoogste lasten torscht; en zou het bovendien nog de vraag zijn, of onder de opgegevene pensioenen dier Rijken geene begrepen zijn, welke onder het beloop van *Nederland* niet zijn opgenomen; zoo ook, of onder de gezamenlijke staatsuitgaven dier landen er geene voorkomen, welke men in *Nederland* van de staatsbegrooting weglaat; want ware dit het geval, dan verviel alle grond voor de vergelijking.

Maar overigens, al ware ons bedrag aan pensioenen evenredig minder dan elders, dan zou dit nog in geenen deele de mogelijkheid wegnemen, dat er onder de toegekende pensioenen onderscheidene voorkwamen, welke of niet verdiend of tot een te hoog bedrag, in evenredigheid der krachten van den staat en de gedane diensten des gepensioneerden, waren opgevoerd; en dit zoo zijnde, zou eene herziening niet meer als pligtmatig en voor het land heilzaam te beschouwen zijn.

En nu nemen wij van deze brochure, welke, wij herhalen het, ruime stof tot onderzoek en overweging oplevert, afscheid; hopende dat onze lezers, wegens het belang der onderwerpen daarin behandeld, de uitvoerigheid van deze onze beschouwing wel zullen billijken.

(1) Wij behoeven niet te herinneren, dat de souvereine magt hier te lande behalve door de koninklijke ook door de andere staatsmagten wordt uitgeoefend.

Eene ons ter hand gekomene, in de Hebreeuwsche taal opgestelde circulaire, in omloop gebragt door de heeren LEHREN, PRINS en RUBENS te Amsterdam, maakt het onderwerp dezes schrijven uit. Indien de voormalige redactie der Israëlitische Annalen, thans door den verdienstelijken schrijver van het voortreffelijk *Damascia* voortgezet, hen welke, met even zoo veel welwillendheid als daadwerkelijke menschenliefde, zich de zaak hunner noodlijdende natuur- en geloofsgenooten te Palestina aantrekken, en hunne belangens, met edele voortvarendheid en zonder eigenbelang, behartigen, in een ongunstig daglicht stelt en zich berispingen omtrent het ondoelmatig en onpartijdig beheer der ten behoeve dezer ongelukkigen bijeengebragte bijdragen veroorlooft, zoo als wij dit een en ander uit de circulaire vermeenen te ontwaren, dan is de braafheid dezer achtenswaardige voorstanders van liefdadigheid, in eene te ruime mate erkend, hunne redelijke wijze van denken te algemeen geeerbiedigd en hun echt vrome levenswandel te hooggeschat, om van de zijde der tegenstelleggers op den minsten weerklank te kunnen hopen; terwijl van de andere kant iedere verontschuldiging of verdediging overbodig en beneden de eer en de bekende integriteit der schrijvers te achten is.

Doch de heeren LEHREN, PRINS en RUBENS maken van hun middel van verdediging, door het getuigenis van geachte Oostersche Rabijnen gerugsteund, met opzettelijke terugstelling *der stedelyke of inwonende armen*, gebruik, om de voortdurendheid der thans gefourneerd wordende bijdragen voor verarmde Israëliten te Palestina, bij hunne Nederlandsche geloofsgenooten aan te moedigen, en daarenboven nieuwe contributien en, indien wij ons niet bedriegen, *ook testamentaire legaten*, tot hetzelfde doeleinde, uit te lokken; en uit dien hoofde vinden wij ons genoopt, beleefdelijk de vrijheid te nemen, de navolgende vraagpunten op te werpen, waarvan de spoedige beantwoording ons ten hoogsten welkom en aangenaam zal zijn; te weten:

1°. Hoeveel Joodsche huisgezinnen, zoowel tot de Portugesche als tot de Hoogduitsche gezindheid behoorende, zijn thans binnen de vier erkende gemeenten, *Jerusalem*, *Tzefas*, *Hebron* en *Tewarjo*, met er woon gevestigd?

2°. Hoeveel huisgezinnen van beide gezindheden, bevinden zich aldaar zonder brood, bestemming of middel van bestaan en kostwinning, die gevolgelijk, als erkende armen aan te merken zijn, en die, naar gelang hunner omstandigheden, min of meer aanspraak hebben, op de tijdelijke of de onafgebroken geldelijke ondersteuning hunner inlandsche en buitenlandsche geloofsgenooten?

3°. Welke zijn de bekende armenfondsen der evengemelde vier gemeenten, en tot welke bijzondere of algemeene bestemming worden dezelve gebezigd?

4°. Hoe groot is het gezamenlijk getal der inwonende personen van oud Oostersche her- of afkomst? en hoe groot is daarentegen het gezamenlijk getal der personen, die zich sedert de laatstverloopene achttien tot vijfentwintig jaar, van Polen en andere landen, aldaar met er woon hebben nedergezet.

5°. Hoe groot is het gezamenlijk bedrag der bijdragen welke, onder de benaming van *Machsies Hasschekel*, *Matnaus Jad*, alsmede dat der vaste contributien en andere giften, die jaarlijks van alle Israëlitische gemeenten op den bekenden aardbol, naar deze vier gemeenten heenvloeijen?

Na het beantwoorden of het onbeantwoord laten dezer vragen, zullen wij openlijk nader op het onderwerp terug komen; inmiddels deze eindigende, met de meer- en welgemelde heeren van onze opregte achting te verzekeren.

ANONYMUS.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 1 Junij. De zorg der Voorzienigheid heeft andermaal zigtbaar over het leven der Koningin gewaakt Maandag avond, omstreeks half zeven ure, keerde H. M. met prins *Albert* in een open rijtuig gezeten, van den gewonen tour in Hydepark en de omstreken terug, toen, ter hoogte van Constitutionhill, bijna op dezelfde plek waar zulks den 10 Junij 1840 door den beruchten *Oxford* geschied was, een pistool op haar werd losgebrand. Terstond werd de dader door een' policiebeambte en eenen soldaat der garde gegrepen, en in verzekerde bewaring gebragt. Ofschoon hij weigerde zijnen naam op te geven, is hij echter spoedig herkend als zekeren *John Francis*, wiens vader machinist aan den schouwburg in Coventgarden is, waar hij zelf ook vroeger werkzaam was. Hij is ongeveer 25 jaren oud, van een ongunstig voorkomen en niet krankzinnig.

— Naauwelijks heeft *Bulwers Zanoni* de pers verlaten, of de geliefkoosde romanschrijver verrijkt het publiek weder

met een deel zijner jongste novellen, onder den titel: *Eva, a true story; the ill-omened mariage and other tales and poems.*

— Zekere Italiaan, *Duvalla* genaamd, heeft voorleden Dingsdag, in tegenwoordigheid van duizende toeschouwers, op een smal koord, dat ter hoogte van 50 voet over den Teems gespannen en 300 voet lang was, den overtogt over deze rivier gemaakt. Daar hij de kosten hiertoe niet dragen kon, hebben eenige personen te Windsor hem het noodige geld voorgeschoten. Hij stelt zich voor in de volgende maand op een koord, dat van de spits van den ronden toren [illegible] het kasteel van Windsor tot aan het kleine Park gespannen is, op en neder te wandelen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2. Junij. Te Marseille is op dit oogenblik van niets anders sprake dan van eene nieuwe soort van zeevaarder, wiens bestaan zelfs niet door *Diogenes* zoude zijn verloochend geworden. Deze persoon, die zich bekleedt met eene praauw, welke hij naar zijn lijf heeft doen maken, volvoert in dit planken kleed gevaarvolle zeetogten. Alleen zijn hoofd en zijne armen steken buiten de praauw uit, die hem omkleedt, en met behulp van twee roeiriemen, welke hij in beweging brengt, wedijvert hij in snelheid met de visschen. In een hoekje van zijne lange en enge schuit heeft hij eenige mondbehoeften geplaatst, en met uitgestrekt ligchaam, met hoog in de lucht opgeheven hoofd, met de vuisten gesloten op twee roeiriemen, gaat hij van Toulon naar Nizza, naar Livorno, en is hij van de Hyèrische eilanden te Marseille gekomen. Ter reede aankomende, heeft hij zich overeenkomstig de scheepvaartreglementen gedragen; hij heeft aan het tolkantoor zijnen naam en dien van zijn vaartuig opgegeven; daarop is hij met ongeloofelijke snelheid de haven doorgevaren.

Als de golfslag der zee hevig is, dekt hij zich met eene pet van gomelastiek, en tart alsdan den plassendsten regen. Wordt de zee te onstuimig, alsdan kruipt hij als eene slak naar beneden in zijne praauw terug, sluit daarvan het eenige luik, en in deze niet zeer genoegelijke houding, geeft hij zich vrijelijk aan de rollende baren ten beste. Men zoude zeggen, een afgestorvene in zijne doodkist gesloten, of eene Egyptische mummie, in hare, in menschelijken vorm gemaakte, kist te zien.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 3. Junij. De *Brugger Courant* maakt gewag van een treurig afgeloopen voorval, hetwelk den 28. ll. te Tieghem heeft plaats gehad.

Gedurende de avondkerk, kreeg een meisje, hetwelk meer daaraan onderhevig was, een zwaar toeval. Haar gillen verwekte eene algemeene verwarring, en ten gevolge van een misverstand ging de kreet op, dat er een dolle hond in de kerk was. Nu zette alles het op een vlugten en het duurde lang eer het misverstand opgehelderd en de kalmte hersteld werd. Tegen middernacht lag de goede gemeente evenwel gerust te slapen, maar eensklaps wordt die rust door het kleppen van de alarmklok gestoord, de nog door den eersten schrik ontroerde gemoederen ontstellen daardoor des te heviger en een ieder springt uit bed, om te vernemen wat er gaande mag zijn. — Niemand weet het. — Men ijlt naar de kerk en daar heldert alles zich op; een jong mensch was er onder de avond-predikatie zoo diep in slaap geraakt, dat al het voorgevallen rumoer hem niet had doen ontwaken. Omstreeks middernacht evenwel was hij wakker geworden en zich in de kerk opgesloten bevindende, had hij geenen beteren raad geweten, dan den alarmklok te luiden. Maar, zie hier nu den treurigen afloop der zaak, naauwelijks zijn er acht dagen verloopen of zeventien zwangere vrouwen zijn aan de gevolgen van den herhaalden schrik gestorven.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, den 7. Junij. De Duitsche dagbladen deelen berigten uit Makassar van den 26. Dec. mede, volgens welke eenige Hollandsche schepen naar Kanjang zouden zeilen, om dat roofnest van de zeezijde aan te tasten, terwijl van de landzijde een korps inlanders van den radscha van Boni, den magtigsten Maleischen vorst op Celebes, een getrouwen bondgenoot der Hollanders, die roovers zoude overvallen.

— Het gerucht, zoo het schijnt, onder de ambachtslieden vrij algemeen verspreid zijnde, dat men, sedert de voorgevallen ramp te Hamburg, aldaar toevoer van werklieden benoodigd heeft, en dat mitsdien ambachtslieden, die zich derwaarts zouden willen begeven, verzekerd zouden kunnen zijn van werk te vinden, zoo vermeenen wij de belanghebbenden geene ondienst te doen, met hen op het onjuiste hiervan opmerkzaam te maken, daar toch de Hamburger bladen reeds meermalen het berigt hebben medegedeeld, dat men er geene vreemde ambachtslieden meer kan aannemen. (*Amst. C.*)

— Te Rotterdam heeft de schaal-collecte ten behoeve van Hamburg opgebragt *f* 4994.25. Te Schiedam *f* 1059.41, buiten en behalve eene reeds vroeger bijeengebragte en overgemaakte som van *f* 2500. Te Nijmegen *f* 830.64½. Te Gorinchem *f* 239.37½. Te Groningen is in alles bijeengebragt *f* 3966.59½. Te Leeuwarden *f* 3369.02½. Te Deventer *f* 965.87½. Te Arnhem *f* 805.37½. Te Haarlem *f* 2952.16.

— Uit Harderwijk schrijft men van den 4. Junij: Heden zal van hier te water naar het Nieuwe Diep vertrekken, een detachement sterk 10[illegible] onderofficieren en manschappen, onder bevel van den 1sten luitenant gener. staf *J. W. Beyerinck*, vergezeld [illegible] de 2de luitenants van de infanterie *P. J. Worms* en *J. A. S. Hoffman* en van den officier van gezondheid 3de klasse *M. T. Reiche*, om op den 6. Junij aan boord van het schip *Flevo*, schipper *Gollards*, te worden ingescheept en naar Java te worden overgevoerd; — en op den 7den Junij 40 onderofficieren en manschappen naar Hellevoetsluis, om aldaar op Z. M. transportschip *Dordrecht*, gekommandeerd wordende door den kapt. luit. ter zee *van der Hart*, te worden ingescheept en naar West-Indië te worden overgebragt.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Frankfort is eene vrouwelijke dieven-associatie ontdekt. De leden zijn jonge aardige meisjes die in de eerste modewinkels als zoogenaamde winkeldochters werkzaam waren. Zij bestolen alzoo de magazijnen hunner meesters. – Eugène Sue is tot leeuwenridder benoemd. – De Koning komt van Luxemburg over Maastricht en Tilburg naar de residentie terug. – De Directeur-Generaal Rijk is des vrijdags ten 12 ure te spreken. – In het Handelsblad noemt men het afdanken van werklieden aan 's Rijks werf een middel duizendmaal erger dan de kwaal. – Te Amsterdam kan men voor f 7,– gedaguerrotypeert worden, in 20 seconden bij zonneschijn. – De H. Nieuwsbode klaagt over zedenkwetsende scènes in 't Haagsche bosch en toomlooze baldadigheid van de straatjongens. – In Italie klaagt men over veel regen en wind. – Men heeft 1800 stukken geschut noodig voor de fortificatien van Parijs. – Het Kamp te St. Omer zal dit jaar uit 11,000 man te zamengesteld zijn. – De Prins van Oranje is op reis naar Luxemburg. – De heer Mr. S. B. Anemaet Pz. is tot lid van de T. K. benoemd, in de plaats van wijlen Mr. M. A. Wijnaendts. – De Hertog van Aumale en de Prins van Joinville hebben afgezien van hunne voorgenomen reis naar Londen. De Russen zullen dit jaar de Tscherkessen op groote schaal bevechten. – Prins en prinses Albert van Pruissen hebben den Apentuin bezigtigd. – De belasting op de inkomsten is in 't Lagerhuis met 225 tegen 149 stemmen aangenomen. – Het fatsoen der epauletten, passanten, sjerpen etc. der officieren heeft een verandering ondergaan. – Mr. J. M. van Maanen, advokaat bij 't Hooggeregtshof in den Haag, heeft uitgegeven het regtsgeding van J. Christus (H. B. 3297.)

MENGELINGEN.

DE WELDADIGHEID DES OUDEN KONINGS.

Het geeft eene aangename gewaarwording te vernemen, dat de Graaf van Nassau zijn vorig vaderland in zijn hart blijft dragen en bij vele gelegenheden, welke zich daartoe aanbieden, van zijn onmetelijk vermogen iets weet af te zonderen, om de ellende onder zijne voormalige, door zware lasten gedrukte, onderdanen te helpen lenigen. Maar kan het wel Z. Majesteits bedoeling zijn, dat van iedere gift, zelfs de geringste, van iedere twee of drie honderd guldens, met zekeren ophef in alle nieuwspapieren voortdurend gewaagd wordt? De waarde eener weldaad wordt verhoogd door de stilte in welke zij wordt gepleegd. Het is of deze eerst zuivere zelfsvoldoening bij den gever en de opregtste dankbaarheid bij den begiftigde doet ontstaan. Een stil weldadig leven eindigt wel met bekend te worden, maar hoe veel liever vernemen wij het bij wijze van toevallige en blijde ontdekking dan bij vervelende uitkraaijing. Voor ons particulieren althans zoude het iets stuitends hebben, indien iedere kleine aalmoes, welke wij onzen evenmensch uitreikten, aan den klepel werd gehangen. Voor een regerend vorst bestaat ten dezen opzigte eene uitzondering; en onder de middelen, welke hij mag aanwenden om zich de gehechtheid der mindere volksklasse te verwerven, is voorzeker een der lofwaardigste het weldoen, en een der zeer geoorloofde de openlijke vermelding der weldaden. Maar ook uit dit oogpunt kan het den Graaf van Nassau niet welgevallig zijn, dat de zijne worden opgevijzeld. Onze tegenwoordige Koning is, zoo men zegt, niet rijk. Ongegrond moge het berigt zijn, hetwelk het *Journal du Limbourg* onlangs verspreidde, dat de overkomst van den baron Rotschild te 's Hage, in verband zoude staan met de geldelijke aangelegenheden des Konings en ten doel zoude hebben het sluiten van eene persoonlijke geldleening voor Z. Majesteit; insgelijks willen wij niet gelooven, hetgeen ook al gezegd is, dat Z. M. bij het aanvaarden van den troon niet in het genot zoude gekomen zijn van de volle jaarwedde, welke de grondwet aan den souverein toekent, en daarvan jaarlijks eene som van f 500,000 zoude moeten missen, maar dit is althans zeker, dat onze Vorst de eenige Koning in Europa is, die de regering zijns lands heeft moeten aanvaarden zonder in het bezit te zijn van een voorvaderlijk erfgoed. Dat onze Koning, in de eerste jaren zijner regering, beperkt in zijne geldelijke handelingen, de meeste spaarzaamheid, ook bij feestgeregten, in het oog moet houden en zelfs in het weldoen die ruimte moet missen, welke Z. M. zoude wenschen, is zeer wel te begrijpen. Want even als bij particulieren, eerst na het voldoen der door den stand gevorderde noodzakelijke uitgaven, het laatste derde deel van een bepaald inkomen, vrijheid geeft tot handeling, zoo geven van de kroonwedde de laatste vijf tonnen gouds ware ruimte tot mildadigheid. *Nemo liberalis nisi liberatus.*

Is het nu wel in het belang van ons constitutioneel Koningschap, bij de geringere volksklasse telkens aanleiding te geven tot vergelijkingen tusschen het vermogen en de weldaden van den vorstelijken vader en den vorstelijken zoon? (*Avondblad.*)

CORRESPONDENTIE.

Het artikel van *Een bestendige lezer*, bevattende [illegible] anderen de vraag: waarom dag en uur der gedane co[illegible] alhier voor de ongelukkige Hamburgers, niet van [illegible] het Stedelijk Bestuur in de Stads-Courant, ten ge[illegible] der Burgerij was bekend gemaakt, gelijk dit in a[illegible] steden geschiedt, kan niet geplaatst worden. — Even[illegible] dat over de surveillance aan de poorten te M.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 7 Junij. Sedert den 4 dezer zijn al[illegible] ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Norma, N. J. Bradhering, Riga, houtwaren; Friedrich, J[illegible] Voss, Riga, Balken; Antwerpen, T. Jackson Wilberforce, [illegible] Stranach, beide Londen, stukgoed en passagiers; Henriette Ch[illegible] lotte, J. F. Andreis, Riga, houtwaren; Emma, J. C. Beijer, W[illegible] dan, houtwaren, Johanna Hage, T. Rosmussen, Havanna, sui[illegible]

Voor Vlissingen bestemd:

Progress, W. Rochester, Sunderland, steenkolen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze [illegible] naar zee gezeild:

Barbara Catharina, B. S. Bohn, Liverpool, schors; Hoffnung [illegible] H. Lucht, Riga, dakpannen; de Clio, J. Schade, suiker, Car[illegible] ne, T. H. Bonger, stukgoed, beide Hamburg; Plutus, B. H. K[illegible] mer, Archangel; de Flora, H. D. Bramsted, Noorwegen; Lin[illegible] A. G. Nason, the Cleveland, J. Anderson, Newcastle, alle balla[illegible] Diana, O. Nahmens, Hull, beenderen; Meton, D. Rijla[illegible] Konstantinopel, stukgoed; Anna, D. Cook, St. Domingo; C[illegible] Johan, J. P. Mesman, Hernosand, Hoppet, C. Nilson, Gothe[illegible] burg, alle ballast; the Undaunted, G. Falter, Algiers, hooi; [illegible] Gustave, W. Durand, Havre-de-Grace, zink; the Marion, [illegible] Mils, Exter, ballast; Astrea, P. Eckmann, Gothenburg, A[illegible] gust Fredrich, H. Scheltz, Dantzig, beide stukgoed; Providen[illegible] C. Sikkes, Dublin, schors; the Pauhaton, S. Saunders, Newcastl[illegible] ballast; de Vrouw Barbara, R. J. Jonker, Hamburg, potas[illegible] Genovea; H. Pieter, ijzer, Hamburg; August Fredrich, [illegible] Schuldt, stukgoed, Bergen in Noorwegen; The Harvest, W. [illegible] Welsh, stukgoed en 120 landverhuizers, New-York.

Van Gend gezeild:

Colas, C. Lindeboom, Marseille, Lima, A. A. Scheepma, H[illegible] burg, beide stukgoed.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.